

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50 —
 Egy hóra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Telegr. K. Lajos könyvtárszolgálatában és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVE.

Hirdetési díj:

Négy házasos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzori hirdetések alkalmával külön megbeszélésre kerülnek. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újságnak 50 kr.

Nyitási közlemények minden petit sorra 50 krajczár.

Hirdetések fölvetésnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz. alatt.)

Kéziratok nem adódnak vissza.

Demokrácia és korszellem.

(—) Furcsa világot élünk. Minő kár, hogy nem minden ember poeta. Mert kétségtelen, hogy a mai világban a poéták a legboldogabb emberek. A valóság ronda iszapja nem érinti békés hajlékukat, melyet képzeletük ragyogó alakjaival benépesítenek és mikor hébe-korba a valóra ébrednek, a való is a költészetté ama fényes zománczával ékesítik, amelynek belseje gyakran oly kiáltó elentében áll a külső díszszel.

Aki nem a poeta szemével látja a világ folyását s ösztönözve érzi magát arra, hogy erről elmélkedjék is, bizonybizony erős kátely támad lelkében az annyira előrehaladott század jelenségei és tüneményei felett, melyek nemcsak büszkeségét képezik megingadni a 19. század fiának, hanem komoly gondolkodásra serkentve, nagyon de nagyon, szomorú tapasztalatok beismerésére bírják.

Bizony furcsa kor is ez, akár politikai, akár társadalmi szempontból tegyük azt vizsgálódásunk tárgyává. Politikai tekintetben a nemzetiségi eszmék korának lehetne nevezni, mert a nemzetiségek sohasem néztek annyira farkasszemmel egymással, mint éppen korunkban s habár a küzdelem némelykor kevesebb szenvedélyességgel foly, ez a küzdelem céljaiban zavarosabb, eszközeiben brutálisabb sohasem volt. Mintha a humanizmus teljesen ismeretlen fogalomná vált volna némely népfajtánál és nemzetnél, a nemzetiségi eszmék boszorkány konyhájában egyre fő az átkos tényező, mely halálos gyűlölséget teremt a nemzetiségek között és egyre táplálja azt a hajlamot, mely jót sohasem hozott, de annál több rosszat s mely az emberséggel legprimitívebb hajlamait halomra döntötte s a gyűlölség gyökereit egyre mélyebben vágja az emberek szívébe.

Nem csoda, keresve-keresik a nemzeteket elválasztó tényezőket s így önkénytelenül is eltávolodnak az embere-

ket egymásra utaló humanizmus eszményétől. Ugyanezt a viszonyt találjuk az egyes osztályok, fajok és felekezetek között, mely azelőtt sem volt valami barátságos, de nagy különbség az, hogy ellenszenvnek, gyűlölségnek mi képezi forrását.

Az előtt valamely eszméből kifolyó lelkesültség vagy fanatizmus táplálta a gyűlölséget. Ez eltévedése lehetett az emberi elmének, de meggyőződés volt, — tehát volt valami benne, ami ha nem is igazolta, legalább menthetővé tette. Ez ma másképpen van. Mind a nemzetiségi, mind a telekezeti, mind a faji gyűlölségnek mai napig a legleketlenebb, a legfrivolabb önzés a forrása, melynek, a mint azt nemcsak nálunk, hanem másutt is tapasztaljuk, czélja époló gonosz és nemtelen, mint amely alávalók eszközei s melynek nyilvánulásai a sajnálkozás el nem tiltható érzelmét ébresztik fel minden nemesen gondolkodó emberben.

Ez a mai ugynevett korszellem, vagyis inkább a szellem, mely azokat kerítette hatalmába, kik ellenségei a haladásnak s szeretnék a világ kerekét megállítani, ha már visszaterelni nem sikerül nekik. S ez a szellem egyszersmind a demokráciával dicsekedik, mintha ez utóbbi összeférne amavval. A demokrácia üres szóvá lett az európai társadalmakban, hiszen maga a reakció is kaczerkodik vele s reakzionárius jelszavakkal egy füst alatt emlegetik a demokratikus jelszavakat is. Jól értik ezek a tömeg vezetését, hódol az a fényes névnek s szívesen vezeteti magát jár-szalagon.

Az európai társadalomnak kiskorúságát mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy annyi idő óta az igazi szabadelvűség és demokratikus érzés fel nem szivódott vérebe, lelkületébe, hogy mihielyest tenni kellene nekik valamit, önmagukkal tehetetlenek, semmi nagyra nem képesek s ha már felejtik azokat, kik érettük valamit tettek s olyanokat övez-

nek a népszerűség nyibuszával, kik alkalomadtán elárulni is képesek.

Ilyen időkben kuruzsolóknak, iparlovagoknak, frázis gyártóknak jó dolguk van. Az emberek könnyen hívők, mert nem gondolkodnak, a csöndes butaságban szenvedők mindég szerették, ha mások gondolkodnak helyettük. Persze, hogy az ily viszonyok között lazulnak a társadalmi kötelek, — fogy az erély, a nemes kitartás, — a kellő buzgalom Szó és érzület ritkán fődik egymást.

Vizet prédikál és bort iszik s hány-szor tapasztaljuk, hogy éppen azok, kik annyira megbotránkoznak, mikor valami erkölcsi fogyatkozást látnak, legkevesebb joggal bírtak volna másokat leczkézteni s jobb lett volna, ha maguk ajtaja előtt söpörnek.

Nepotizmus, hipokrizis mindenütt, nincs kelete az igaz, őszinteszonak s ha valaha volt érvényben ez a közmondás: »Mondj igazat, — betörök a fejed«, akkor ma az; és fájdalom, hogy az.

Ideje volna, hogy a társadalmak kibontakozásának megrögzött elítéleteiből s belátnak azt, hogy a reakció csak visszavetheti őket, kérdésbe helyezve eddigi vívmányaikat is.

Főhívás a tisztviselő-telep ügyében.

Tisztelt pályatársak!

»Ez a Budapest egész amerikai tempóban fejlődik! Nagyszerű, a mit ott véghez visznek! Hangzott el legközelebb a Bécsbe ránduló Felső, a legelső Magyar ember, a mi hódolattal kövült — legkegyelmesebb és legalkotmányosabb uralkodónak ajkáról!

De hogy az oly igen jól eső királyi elősmerés ne csupán hazánk fő és székvarosára, hanem egész nemzetünkre, kivált pedig X. századnak viharait, átélte fajunkra is kiterjeszhető, mindnyájunkra, kik Szent-István birodalmában élünk — vonatkozatható legyen: bizonyára hazafim közleltséget teljesítenek, valamennyi olyan magalomnak indító, melynek czélja, hazánk szellemi és anyagi érdekeinek előbbre vitele!

akkor ki kell neki jönni az ily édes hívásra, köszöntésre, mint a milyent ez a két kis önzetlen madár tett; és Zsuzsika még sem jött ki soha. Pedig neki éppen csak tizenhatedszer rügyezett a nagy eperfa.

Az ő szívéhez még nem furakodott a világ romlott, tompa sagara, hanem aludt szép csöndesen és álmódott arról a deli szállegényről, ki harmadik szomszédjukban lakott.

Öreg, özvegy édes anyját, ki már hat hónapja beteg fekszik, odaadón, egy jó gyermek teljes melegséggel ápolta; dolgozott szüntelen parányi, érdes kezeivel, hogy megfizesse az orvost, a patikát.

Három orvos is járt a házhoz, hogy neki legrágább kincsét megmentse és ezért neki megkettőztetett erővel kellett a munkához látni, hogy a keresete elegendő legyen a költségek fedezésére.

Meg is vart ő naponta négy kis viganót is a falu gyermekei számára és abból az egy néhány garasból aztán még élelemre is kellett jutni.

Édes apját, azt a jó, becsületes földmivest három éves korában vesztette el; azóta csak tengődnek a földön, sovány keresethől élőködve, mit egy gyöngye gyermeki női kéz kereshet.

Nem volt csoda bizony egy parányi sem, hogy Zsuzsika olyan szokatlanul halvány volt. Hiszen az a sok könny, a melyet annyi hosszú sor éven át titokban hullajtott, lemosta volna még az égről a csillagokat is, nemcsak azt a hajnalpirt kereked arczáról, mely disze volt gyermekkorában.

Titokban sirt mindig. Volt egy kis kamrájuk, hol édes atyja a szerszámokat szokta tartani télen, mikor nem volt rájuk szüksége, oda ment ő bánatának szabad folyást engedni. Anyjának nem volt szabad azt látni, hogy ő sir; hiszen ez végképpen megölte volna; hanem dalolt, kacagott és vigasztalta öszülő, beteges anyját.

Hogy Debreczen szab. kir. város polgárai tisztában vannak honpolgári kötelezettségük tudatával, a honfui erények czéltudatos fejlesztésének mikéntjével, ezt azoknak a rohamosan keletkezett palotáknak, a nagyszabású köz és magán épületek, közhasznú társadalmi intézmények, virágzó egyesületek nagyszámúinak létesítésén felül, a legutóbb oly nemes áldozat készséggel megkezdett — a kétségtelen megvalósulásnak immár biztos zálogait rejtő egyetem eszméjének felszínre hozásával a legfenyesebben igazolták.

Azonban — tisztelt pályatársak! — ez ezred éves állam élet világra szóló megünneplésének előestéjén kell, hogy bennünket köz és magán tisztviselőket is lelkesítsen a fő és székvarost nyomom követő — e nemes város polgárainak — nagyra becsülendő példadása!

S mi, kik a társadalom szellemi életének bár legigénytelenebb, de a mellett legkülönözetlenebb munkásai vagyunk, mi maradjunk-e télen e gigási küzdelemben? Letudnánk-e mondani arról, hogy mi is alkossunk — erők, tehetségünkhöz képest valami olyat, mely imádott hazánk felvirágzására — e dicső város díszére, magunknak, családunknak szellemi gyönyörűségére, egyszersmind szerény anyagi helyzetünk javítására szolgálván, a magyar nemzet nagy alkotásainak mozaik szerű parányát képezhesse?

Nem! Tisztelt pályatársak! mi is törekedhetünk nemes, közhasznú czélok után! mi is óhajtunk jobb léte! bennünk is sóvárog a szellemi tökének, anyagi tökére helyezése iránti forró vágy!

A vázolt törekvés indította meg Debreczenben a házépítő tisztviselők egyesületének létre hozása körüli mozgalmat!

A város legszebb részén, a legegészségesebb környezetben, szerény anyagi viszonyaik mellett is megvalósítani hitt módon kívánjuk családi hajlékainkat létesíteni.

Köz tudomásra jutott már, hogy a tisztviselő telep felállítására egy igen alkalmas terület szemellettett ki! Mindnyájaink ösmeritek Tisztelt pályatársaink a nagyérdéjé sánny jobboldalán fekvő diszkertes nyaralók háttérét képező Kardos-féle akácös erdőt! Ott és a mellette fekvő összesen mintegy 18,000 négyszögöl területű homokos talaj vár megvételre, hol 200—400 négyszögölnyi telkekre felosztás mellett, mintegy 60—70 tisztviselői család nyerhet valódi otthon képező egyéni tulajdont, 500 ftrtől 1000 ftrig terjedő értékű telkek szerkezethese vétetett kilátásba s a társulás adta előnyök mellett 2000—5000 ftrig terjedhető költségtetések reménye nyújt alkalmat arra, hogy a

Éppen a kis kamrában térdepelt és fohászodott Istenhez anyja életéért, mikor mind a három orvos egyszerre lépett be a rozoga hajlek kis udvarára.

Zsuzsi nem vette őket észre, csak mikor, hangosan egymással beszélgetve ismét a szobából az udvarra léptek. Hirtelen fölugrott és kirohant az udvarra az orvosok után.

— Ugy-e, ugy-e az én jó anyám meggyógyul végre — szölt zokogva, elfojtott hangon.

Jobban lesz, édes fiam — szölt a legidősebb orvos — meggyógyul már holnap. — És azzal, egymásután mentek ki a kis kapun.

Zsuzsika hosszasan nézett utánuk szótlanul; még a szeme pillája sem mozgott. — Ugy nézett ki, mint egy igazi Madonna, sápadt arczával, fénylő szemével, lázasan piros ajkával; mintha a marcangoló fájdalom, mely lelkében, szívében dult, pusztított, szaggatott, egy glóriát képezett volna arany színű hajfürtei közül. — És ő lassan megtántorodott. Közel állott a kapu felfához és arra dült. — Szemei megüvegesedtek, lélekzete mintha megállott volna. — Csak egy szivrepesztő sikoltást hallott és lerokadt. Az a sikoltás visszhangra talált: édes anyja lelkének süvítő szárnyalása volt az; édes anyja végre nem szenved többé.

Már késő lehetett az idő. — A nap már lebukó felben volt és Zsuzsika, az egészen arva tizenhétéves gyermek-leány csak akkor kelt föl, szemét dörzsölve, mintha álmában néhez tikasztó álma lett volna. — Körül nézett. —

— Oh, édes anyám jobban lesz! — örüvendezett — azt mondták az orvosok. — Talán már jobban is van!

A szegény árva szájára tette ujacskáit, mintha intett volna valakinek, hogy ne beszéljen most, mert ő hallgatódzik, nem hujja-e édes anyja?

Hallott is neszt. — Megrázódott a hatalmas

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Gunyos ajkak...

Gunyos ajkak fodoródnak
 A nevemnek hallatán:
 Ej, ez az, ki hébe-hóba
 Egy-két verset írt talán?
 Egy-két vers, ha nem telik több,
 No az is csak valami;
 Többet aztán bus fejemről
 Nem is igen hallani.

Hát bizony csak egy-két verset,
 Hát bizony több nem telik;
 Bárha talán egy-két száz is
 Van az, ha megengedik.
 De bár irtam volna többet,
 Akkor is csak keveset:
 Én, ki bennem egy világot
 Eltemetve érezek.

Oh tudom én, hogy mit érek! ...
 Ha szemeim' szétvetem,
 Én vagyok itt a legkisebb,
 Csonka dalom, énekem;
 De nem e szív, de nem e lant,
 A hibásak, nem ezek,
 Te, ki utam itt kimérted,
 Bárki légy Te, rád vetek.

Pusztaságban hagysz bolyogni,
 Szomorú ez mindenütt;
 Ege felhős, zivataros;
 Szele zúdul, meg-meg üt;
 S mikor egy-egy remény csillan,
 S röpke, futó fényimél
 Jobban látom a kietlent;
 Szívem reszket, szólni fél.

Igy vagyok én néma, csüggedt,
 Amadár is hallgatag

Ha kopárt ér vándorutján,
 A míg tart a sivatag;
 S csak ha már ezt áthaladta
 Hangzik újra éneke...
 Ah, ha egyszer utam is már
 Zöld virányra térne te!

Oh csak egyszer lenne sorom,
 Egyszer hozzád kegytel,
 Míg ki tudnám telkem minden
 Bubámattit zöngéni —
 Kik lenéznek gunyosan most,
 Megfigyelnék lantomat,
 Megtapsolnák énekeimet,
 Megsírnatnák soromat.

Igmándy Miklós.

A bün megtoroltatik.

— Elbeszélés. —
 Irta Olive.

I.
 A hová a szélvihar letelepíti a futó-homokot buczkává, sűrűn egymás mellé, néha embermagasságyra is, lakott Podolányi Zsuzsika, a nyiri, híres, szép leány, özvegy édes anyjával.

Nem kell ahoz különbözö szín, hogy le-rajzoljam önöknek ezt a rozoga, kis hajlékot, a melyben e két lélek lakott; egy ecset vonás és készen a viskó. Sárból és gyékényből állott. Szerepet ugy sem játszik a házikó külseje, hogy ablakainak alakját is leírjam. Minek? Hiszen sohasem látta a falu egyetlen élő lénye sem, hogy Zsuzsika valaha aranyfirtös fejét láttatta volna rajta.

Azért mondom »élő lény«, mert még az a csiripelő veréb sem látta, sem az a villás farku, vig fecke, melyek mind oda jártak a Podolányiék eperfájukra, az eresz alá, elcsicseregni a jó reggelt.

Ha csak ki nem halt egy leányban az a porcika, a mely örülni, sirni tud egyaránt,

debreczeni tisztviselők vállalkozó része, jövő-jet anyagián is biztosítja.

Jertek tehát Tisztelt pályatársak! ragadjátok meg a kedvező alkalmat! társuljunk minél többen! írjuk alá mielőbb a kezdet nélkülözhetetlen forrását képező, a jogász és tisztviselői körben naponként este 5 órától 8 óráig kitett tarsulási ívet! S ha már egyenként gyarlók vagyunk is — egyesült erővel legyünk annál erősebbek arra, hogy a legnagyobb magyarok jelszavát: »Hass! alkoss! gyarapíts!« a haza fényre derülése mi a magunk részéről is megvalósítani törekedhessünk.

Hazafiai üdvözléssel, a tisztviselő telep létesítésének előkészítő bizottsága:
Bayer Ferencz, Benke István, Elek Lajos, Harmath Gergely, Harsányi Gusztáv, Márk Endre, Piribauer Atajos, Suhajda József, dr. Varga Bálint.

BELFÖLD.

Szabadelvi katolikusok értekezlete.

Budapestben a terevárosi kaszinó nagy termében vasárnap tartották meg a világi katolikusok a katolikus naggyűlés ellen tüntető gyűlést.

Elnöknek Tarnóczy Gusztáv ajánlatára egyhangulag Radozca Jánost, országgyűlési képviselőt, választották meg, a ki rövid beszédet nyitotta meg az értekezletet s hangsúlyozta, hogy a vigadóban megtartott kath. naggyűlés határozatával nem érthetnek egyet, mert: bár ők is a kath. anyaszentegyház híveinek vallják magukat, a liberális javaslatok elfogadását nem tartják dogmákba ütőzőknek. (Éljenezs.)

Az értekezlet elhatározta, hogy a liberalizmus megnyilatkozására országos naggyűlést hív össze.

A nemzeti párt — egy-két tagjának kivételével — a kormány egyházi politikai javaslatai ellen foglalt állást. A párt két napon át tanácskozott e fontos kérdés felett, s kimondta, hogy az Apponyi által kifejtett álláspontot elfogadja. Apponyi ugyanis a szombati pártértekezleten egy hosszabb beszédben fejtegette ki nézeteit, s beszédjének veleje az, hogy a fennforgó körülmények közt határozottan ellenzi a kormány egyházi politikai javaslatait, — első sorban a kötelező polgári házasságot, — s azokat még általánosságban sem fogadja el.

Szatmárnémeti város választópolgársága vasárnap délelőtti értekezletet tartott, melyen elhatározta, hogy február 18-án népgyűlést tart az egyházpolitikáért, különösen pedig a polgári házasság támogatása czéljából. Az értekezleten Boros Bálint elnököt s a népgyűlés elnökjéül egyhangulag elfogadták.

KÜLFÖLD.

A spanyol-marokkói viszály.

Madrid, febr. 11. A tegnapi minisztertanács Martinez-Campos tábornagytól érkezett táviratot tárgyalta, — melyben a tábornagy közli, hogy a marokkói szultán

mas vén eperfa ötven éves koránál is minden levele egy tónusban susogta:
— Mar jobban is van!

Vannak lelkek, melyek erősebb lesznek ha a fájdalom habjai megnyaldosták; vannak szívek, melyeket kicsinysegek megrepesztene és nagy súlyos események megedzik. — Ilyen lélek, szív lakozott a gyermek leányban; az árva Zsuzsikában. — Mintha édes anyja halála bezárt volna ezt a forrást benne, a honnan a bánat, a bu, a fájdalom oly szaporán bugyog; mintha a szegény tusakodó lélek röptében magával sodorta a féltékenységet, mi Zsuzsika tulajdona volt, úgy állott összekulcsolt kézzel a házikó előtt.

Édes mosoly játszadozott parányi ajkai körül; bárány felhő volt az, mely megelőzni szokta a kitoró vihart.

Csendesen, lábujjhegyen közeledett az ajtó felé és mikor oda ért, fület a kulcslyukra tette, hallgatott ismét; de bent minden csendes volt. Oda sompolygott az ablakhoz s benézett; minden helyén volt; még édes anyja is úgy feküdt arczal a falhoz fordulva, mint mikor ő kiment a kis kamrába imádkozni.

Egyszerre szívéhez kapott kezével; nyilalást érzett. — Sohasem érzett olyat életében, pedig néha nagyon beteg volt a sok nehézmunkától, mit parányi kezeivel végzett a létért való küzdelemben. — Nem is érezhetett olyant még az ő szunyókáló, ártatlan szíve. — A nagy nehéz dolog, ha tulsúlyval nehezedik gyöngye vállakra, ől biztosan, de nem teszi az emberben lako szívet, lelket élőhalottá. — Nem is a nehéz dolog sulya készítette a parányi kezét; hogy a szívhez kapjon görcsöket. — A mi nyilalásként nyilatkozott meg Zsuzsika valójában, az nem volt egyéb egy irtoztos recsegésnél; egy aga tört le annak a fának, melyet mi „remény“ alatt ismerünk.

Zsuzsika torka összeszorult; elzárta az a hatalmas recsegés még a könny forrását is: csak mikor már a hangja elémult: lopózott ki torkán egy halk sikoly, mint ha annak a galynak éles szilánkjai megszurta volna szívét.

Az emberben meghuzódó előérzet felszök-

Spanyolország követeléseit elvben elfogadta, azonban azok teljesítését halogatta. Hosszabb vita után a minisztertanács elhatározta, hogy a tábornagnak adott felhatalmazást küldetésének befejezése czéljából megújítja és elrendeli, hogy az andaluziai hadtest és a hajóhad minden eshetőségre készen álljanak.

A rájkrát összehívása. Bécs, febr. 11. A rájkrát február 22-ére hívták össze.

Ehínség Erzerumban. Konstantinápoly, febr. 11. Erzerumban az ehínség napról-napra borzasztóbb mértéket ölt. A kormány 70.000 kg. gabonát szavazott meg Erzerum részére s ebből már 30.000 kgt. utnak indítottak. A napról-napra beérkező jelentéseket haladéktalanul elviszik a szerailba, hol a szultán a jelentéseket átveszi és maga gondoskodik az intézkedésekről, melyeknek gyors keresztülvitele a legnagyobb figyelemmel kíséri. Az utjában beérkezett hírek szerint Yan-ban és Moucheben is kiütött az ehínség és ott is sürgős intézkedések váltak szükségessé.

A mult év tavaszán.

Aléltan fordultam be az emlékkert nyitott ajtaján, mert az egész napi erős munkától testem, lelkem el volt fáradva. — A nap már leszállt, az utcai gázlámpák egymás után gyulltak ki.

A kert melletti járdán emberek siettek hazafelé, vagy hazulról. Közbe — közbe nevetelő csoportok tüntek fel szemeim előtt: cziünderes dandy, viruló bakfissal, hátul a mama és nagynéni. — Majd felgyűrt galléru fiatal emberek, kik kezeikkel most is olyan mozdulatokat tettek, mintha a dakót forgatnák a billard asztalon. A nagybubakkal ka rőtve kisebb fiúk is haladtak, boldogan abban a tudatlan, hogy most ők is kávéháza mennek billárdozni.

A mint a kert porondozott hajlós utain ballagtam, néha néha párok haladtak el mellettém és én elgondolkoza ültem le egy — szerencsémre üresen maradt — kerti padra. Révedező szemem pihenni óhajtottak már, de nem volt kedvem hazamenni.

Elöttem hevert a szabadság oroszlána, körülöttem a nyüzsgő — mozgó város és én egy susogó lombu kertben, melynek illatos levegője az embert oly édesen marasztotta. — Mult, jelen és jövő feltűntek előttem és saját életem eseményei, caleidoscop változataiként tüntek fel bebunyit szemem lelki tekintete előtt.

Az orgonabokor virágait koronkint ram hullatta, a mint egy-egy szil-lendülés megzarta ágait és én e virágokban nem vettem észre, hogy a kert már egészen kiürült és a járdán is csak néha kopog egy eljött ember botjával. Hirtelen úgy éreztem, mintha tulvilági szellő ért volna, és a mint özonrészesekéi lágyan folytak körül, rám nézve a környező világ elveszni látszék.

Szabadon lebegtem az űrben, míg lábaim a végtelen aethert taposták.

Nem hallottam, nem láttam semmit, csak gondolataim és érzéseim uralkodtak folyton. Mindazonáltal nem éreztem a világűr hi-

tette helyéről és sarkalta minduntalan, hogy nézze meg anyját.

— Lehettelle, hogy még most is aludnék, szóvalt meg benne.

Es ő ment.

II.

— Ereszd be! szóvalt meg egy érczes hang a Déványiék portájukon. — A Déványi János hangja volt ez, mely parancsolag hangzott a szőga felé, mert már a hat czimeres ökrök haza jött a csordáról.

Már bizony haza is jöhetett, hiszen már réges régen leszállt a nap akkor, mikor gombos szarvaival megkopogtatta a kaput a Bojti ökrök.

Nyugtalanokodott; felthette is Déványi János hat czimeres ökrét, mert ilyen hatalmas állatokra sok szem szegződik.

Hej! be sok szegény, jó ember kebeléből fakadt végtelen sóhaj kíséretében e szegény kivánság:

— Be jó volna az a hat ökröske nekem!

Büszke is volt a fiatal, deli legény arra a hat ökrös, szép tornácós, zsindeles házra, mely külömb volt a parókianál is, de még büszkébb volt egyébre, a mit soha senkinek meg nem mutatott.

Meg ő akkor iskolás fiu volt, mikor azt a feltett kincset kapta. — Őrizte is, mint a két szemét. — Talán még szeme világától is inkább megvált volna, mint attól az egyetlen rozsmaringtól, melyet egy kis selyem zacskóban ott rejtgetett szíve felett. — Mi a vitorlás hajónak a szél, a nyíló virágnak a nap-sugár, azt mind együttvéve képezte ez az egyetlen szál rozsmaring. — Az volt vezetője, géniusa.

Ha vasárnap felöltötte fekete zsinóros dolmányát félvállra, fekete fenyés, ezüst hangu sarkantyus cizmáját, és fejére téve, félre-csapva pörge kalapját, melyen egy árvalány-haj bokréta oly büszkén hajlongott, úgy ment a falun végig: sok szép sóhajozott utána, de hozzá tette azt is:

— De büszke az a János!

Büszke volt, de ők még is csalódtak. — Nem oly értelemben volt ő büszke, mint a milyenben irigyei azt gondolták. — Déványi

deget, csupán némi jóleső borzongás subantvégig rajtam.

E végtelen lebegésben minden földi oly kicsiny és mégis nagyszerűnek tűnt fel nekem.

Hogy iparkodnak az emberek milliói! Közülök néha kiválik egy-egy nagy szellem és a századok folyamán hány nemes, nagy ember homlokáról csorgott a veritek, míg a mai cultura épületét felemelték?

De mily kicsiny az emberiség minden törekvése, az ember egész lénye és földi világának nagysága a világűr végtelenségéhez képest!

Es mégis mily lélekemelő elgondolni, hogy míg földgömbünk ridegen halad kimért utjain, melyek arányai talán soha nem változnak és köröskörül soha véget nem érően csillognak mozognak, addig ezen a többiekhez képest oly kicsiny égitest felületén gondolkozó, érző lények élnek és működnek, kik folyton előbbre haladni igyekeznek a tökélyesülés utján.

Pedig mennyi akadálylyal kell megküzdeniök.

A természet titáni ellenkezésén kívül, melylyel az ember hatalmát lerázni igyekezik vállairól, meg folyton önmaguk is viszállónak egymás közt és folyton egymás romlására törek.

Nem akarja elismerni, vagy legalább is korlátozni szeretné a maga javára egyik ember a másiknak létjogosultságát.

Ha már testileg a föld porához tapadnak, legalább szellemileg mért nem igyekeznek kiválnia természet esztelen lényei közül, mert vesznek példát az állatoktól az egymás elleni harcra?

Egyedül az ember képes felfogni, hogy mindnyájan, a kik a földön élünk, csak hogy a világűrben utazó gyorsvonatnak utasai vagyunk.

Es még sem tud fölülemelkedni az általános gondolkozáson, legtöbbször csak a maguk javát nézik, kiméltlenül és könyörtelenül letiporni igyekezve másokat, kiének érdekei létszólóg az övéikkel ellentétesek.

Es nem elég, hogy az örök tagadású Luczifer a tekintet nélküli önérdék örökké égő úszkét dobta a czivódó emberek közé, nem elég! Bizonyos tényezők, melyek valaha érdemeket szereztek a szellemi előhaladás körül, uralmukat, mely már lejártá magát, most is fentartani akarván, e czéltől nagy hangu üres fraziókat érvényes szabályokként hirdetnek a népközt. A trón biztonságja, a forradalmi elvek szörnysége, a létező rend fentartása, hogy az megne bolgyattassék: ezeket hangoztatják az egyház emberei. De nem csak ezeket, hanem tetszetős, elerni való czélokát is felállítanak a tömeg szemé elé.

Hangoztatják a családi élet tisztaságát, az örök felbonthatatlan szeretetet, mintha ezeket a szabadelvi eszmék megvalósítása veszélyeztetné.

Mintha nem ép ők tennék ezt, mióta csak az egyház tulhatalomra vergődött és elbizakodottan az emberi természetet a coelibus al-

János büszke volt azon öntudatra, hogy kiemelkedhetett a világ szokásos medréből szívvel, lelkével.

A világ eleme szokásos medrében mai napság, csak egyszélt folydogál körül; ez a czélpont a fény, a gazdagság, kényelem vakító főveiből felekesített korona, melynek belseje üres; nincsen belől kipárnázva rózsaszín, puha selyemmel; az eszményi szerelemmel. — Es ha találkozik valaki, a ki eme fényes koronában az ürességet fitymálva szemléli: a realismus magásra emeli azt, melyben ez a három vakító kö felcsillámlik oly módon, mint ha azt mondaná:

— Szegény bolond, ide nézz! Üres vagyok bár, de a mi ragyogásainkra sok kacso nyujtja neked azt, a mit te nem találsz bennem.

Mint, mindazon ember kiben a szív még nem ért végsőleg a hatalmaskodó, hideg ész által, úgy elfordult Déványi János is eme örögi kísértettől. Szeme felcsillámolt ilyenkor és ajkai mozogtak:

— Az akasztott ember, nem támad fel...!

Ezzel a pár szóval fejezte ki idealizmusát; — a huszonhárom éves kor megvátozhatatlan érzelmeit. Ez emelte föl oly büszkén fejét és ez volt a reflektora annak a csodálatos lámpának, mely sugarait büszkén vetette arczára. — A falu öregje ifja más bünt nem róhatott rá.

Még Bodri Julius (ez a falu hirharangja) sem tudott rá egyebet költeni, mint azt, hogy ő egy agról szakadt, szegény leányt szeret.

A hányszor szóba került Déványi János egy-egy jó módu háznál, azzal végzte mondogáját:

— Na, mit is nyer véle? — Semmit, éppen semmit. Ugy-e, komám asszony? Ha elveszi a Podolányiék Zsuzskáját, mit nyer véle?

Hiszen még az sem az övé, a mi rajta van! azt is a tiszteletes urak adták neki, könyörületből.

— De szép ám! vágott közbe gunyosan a komám asszony.

— Szép? — No nem is olyan szép! —

tal meglagadni, meghamisítani próbálta. Mintha nem ép a most uralgó zavart, melyet a különböző vallásuk között az isteni akarat ellenére emelt válaszfalak okoztak, akarnák a szabadelvi reformok megszűntetni.

Es a fejét újra fennen hordozni akaró reakció suhogó fekete szárnyai között a mult idők többi sötét kísértetei, az emberi intézmények minden megkötöttségének alakulatai is előtűnedeznek.

De nem, nem lehet az, hogy az igazi szeretet törvényei kihajljanak az emberek közül. Az igazság eszméje magával hozza, hogy anynyi felvilágosodott szellem nem küzdött és anynyi vér és anynyi könny nem folyt hiába.

El kell jönni lassankint az időnek, melyben a közérzet újra feleled és az emberek nem fogják közönyösen nézni, mint kovacsolják a lánczot munkás karjaikra.

A szabad sajtó működése és a műveltség emelkedése, a politikai viszonyok változása bizonyára lehetővé fogják tenni lassanként oly törvények hozatálát, melyek az ember boldogságát, tekintet nélkül az előítéletekre, fogják munkálni.

Hiszen mire valók a különféle intézmények, ha nem arra, hogy az emberek boldogulását elő-segítsék? Ne engedjük tehát, hogy az intézmények nyakunkra nőjjenek és önczelként tűnven fel, előítéleteket teremtsenek. Ha a viszonyok változnak, változhatnak az intézmények is, mert az emberek boldogságát, a fájdalom enyhítését, vagy is a szeretet czélját kell munkálnunk, es nem azt felalodni az eszközökert.

E gondolatok között észre se vettem, hogy már nem a világűr sötéteje vesz körül, a földön vannak lábaim és megnehezült fejemet alig tudtam felemelni a kerti pad támlájáról.

Messze-messze a láthatár már már világosodni kezd; hajnalodik, menjünk munkára! Hátha-hátha megvalósulnak reményeim. Adja Isten!

Ujlaki Hugó.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy-egyesület Otthonában.

Sétahangverseny a Margit-fürdőben minden vasárnap d. u.

Színházi előadások kezdete este 7 órakor.

Febr. 15. Hajdúvármegye közgyűlése.

Febr. 17. Esküdtársi tárgyalás. (Csurka János és Mannó Kálmán Papp László ellen.)

Febr. 17. A zsidó ifjúság iskolájában a „Bika“ táncztermében.

Febr. 17. A vöfély-társulat tánczvigalma a Margit-fürdőben.

Febr. 18. Kölcsonös-segélyző egylet közgyűlése. D. e. 10 ó.

Febr. 18. Önkéntes tűzoltók tánczvigalma a Margit-fürdőben.

Febr. 18. Hajtóvadással a nagyerdőn.

Febr. 18. A hatvan-utcai gazdaság közgyűlése a városbáza kis tanács-teremben. D. e. 10 ó.

Febr. 18. Iparos ifjak önképző egyletének közgyűlése. D. u. 3 ó.

Meg aztán ha szép is? Hát mit nyér véle, komám asszony? Bizony semmit, — mert a szépség nem szaporítja a vagyont. — Nem bizony!

Sokszor történt az, hogy a hirharang tojásért, lisztért, egy kis zsirozóért oda került Déványi asszonnyakéhoz; és ilyenkor rásütötte saját mondokáját a komáasszonyára, — hogy ezt, meg amant mondotta az áldott János fiára.

Ilyenkor János aztán, mindig buskomorságban találta édes anyját. Egy gyermek ragaszkodásával simult hozzá, aólette nyakát és úgy faggatta, hogy mondja meg: miért oly bus? De édes anyja mindig kitérőleg felelt. Ismeret fiának könnyen fellobbantó természetét és az készítette arra, hogy gyermeke előtt leplezze érzelmeit.

Déványi János azonban nem tágitott. — Fáj neki édes anyja bus tekintete, fel-feltört hosszú sóhaja, mert szerette egy gyermek összes rajongásával; imádtá Istenként; mint azt, kinek parányi, érdes kezei ezt a szál rozsmaringot szagatták, melyet ő oly féltve őrizt ott szíve tájékán.

Ismét oda simult anyja kebelére és kérve kérte: mondja meg az okát, hogy miért oly bus néha; kivált ha Bodri Julius néni megfordul a háznál?

— Fiam, fiam — szólt végre reszkető hangon — fáj a szívem nagyon. Nagyon fáj, édes fiam, nagyon.

— Miért, jó anyám? Ki bántotta meg? kérdezte János ijedezve, sápadtan.

— Csak túrtóztad magad gyermekem — intete lágyan, nyajasan édes anyja — ne lobbanj fel oly könnyen, mert az ellen, ki engemet megbántott, bár szívetem facsarja, te nem tehetsz semmit. Ne csikorogj a fogaddal édes gyermekem, — mert hasztalan erőlködésed.

— De mégis, ki az a hatalmas? Kérdezte izgatottan anyjától, János.

— A nép, fiam — hangzott busan anyja ajkáról.

A nép! ismételte János. (Folyt. köv.)

Febr. 23. és 24. Hangverseny a debreczeni és az Emke javára.

Febr. 24. A függetlenségi párt ballanában.

Febr. 25. Az iparos-kör közgyűlése.

Febr. 25. Első takarékpénztár közgyűlése.

Febr. 25. Ipar és kereskedelmi hatóságok közgyűlése. Délelőtt 10 ó.

Márcz 10. Emke bálja a Bika-tár-

Ujdonságok.

* **A király arcképe.** A király arcképe ott díszleg egyik rakatban. Az életnagyságu arcképe fővárosi festő festette a legutóbbi évét után a debreczeni kereskedelmi gyűlésterme zszere. A sikerült képe nézője akad.

* **A jogakadémia külső Csákyánál.** Dr. Kovács Pál, a jogakadémia tanári karának nevében intézett az összes jogakadémiai tanárokkal, hogy abból az alkalomból, ha gróf eltöri a kötelező doktorátust, jövőt nyit a vidéki jogakadémiai egyetem, az összes jogakadémiai tanárokkal összejelölt küldöttség. Csákyról intézkedése megköszönése végeztetett.

* **Színház.** Tegnap este a salem hercege, Strauss komikus operettje került színpadra közönség előtt. A czimzerepet Tiszta Szerepét egész kedvességgel és énekzámai közül is többet tartalmazott a közönség. — Diszes voltak fel neki beléptekor. Sugaros mosan énekel s ügyesen játszott. Komikuma, valamint Andorfi józsef nem maradtak hatás nélkül. — második felvonásbeli keringő jól sikerült. Többi szereplők min meglettek, hogy az est sikerült. A kar azonban nem felelt meg egész feladatának. — Ma Berzák Árpád párt-czigátéka adatik bemutatni.

* **A h-hadházi polgárelő** saját pénztára gyarapítására hó 17-én, a vendéglő nagyermekek tánczvizsgálommal egybekötött rendez. Helyrak: 1-ső hely: 70 kr. 50 kr. 2-ő hely: 30 kr. Kezdetkor. Felülfizetése, a nemes czéllal közönséggel fogadtatnak. M. U. S. rész: 1. Vigadás közben (Liszt) P. a daleyrak: 2. Szomszédunkba Varga I-től) Előadja a daleyrak: 3. (L. Előadja Simon Károly ur. 4. V. nertől) Előadja a daleyrak: 4. (L. tudom én. (Férfi négyes.) Előadja négy tagja. 6. Huzd rá czigány. N-től) Előadja a daleyrak: 7. Előadja Kecskeméthy Gyula IV-ötgató ur, mint vendég 8. Népdal (Ber K-től) Előadja a daleyrak.

* **Népesedés.** Városunk területén az elmúlt héten született 27, leány 19; törvénytelenül 1. Az összes élve szülöttek száma szemben elhaltak 22-en. A szag 34; a mi nagyon kedvező arány.

* **Az Eötvös-Kaas párt** viselőház szombati ülése alatt a folyosóján lejátszódtott kínos jelenet Károly és Kaas Ivor báró között viselő jelenlétében folyt le, 1 órákor intéztetett el a lovaglyai szerint.

Kaas Ivor báró segédei H. Melczér Géza orsz. képviselő, L. L. roly képviselő segédei: Hentla Luby Géza orsz. képviselő meg párbaj feltételeit. A kardot segédek nem fogadták el, így állapított meg. A feltételek egyezserei golyóváltás 15 lépés ságról, a lövés vezényszóra.

A felek segédeikkel együtt kor hajtottak ki a Ferencz bálba, hol a nagy lovardában fogal szemben állást. A pisztolyos viselő töltötte meg, a távolaságot mérte ki. Kaas orvosa dr. Korner dr. Lisznyay volt.

A megkísérlett bejelentés után adott vezényszóra a felek szerré löttek, a z o n b a n e s e m e t a l á l t. A felek most ki 1 óra 15 perczkor a társ párbaj színhelyét. A segédek a ról jejtőkönnyve adtak ki.

* **Iskola-bál.** A f. hó iskola bál rendező bizottsága hó 10-én tiszteltet a főispáternél, — Reviczky tábornok Károly Lajos tanfelügyelőnél, legszívesebben fogadtatásra tanfelügyelőt kivéve, kinek a denütt azon biztos ígérést kapni, hogy e kulturális cze nésükkel ki fogják tüntetni — mert most, midőn a debreczei lóbbi felállhatására az összes zetre való tekintet nélkül olnak — okvetlen szükséges a mielőbb minél kitünőbb minő intézetekkel rendelkeznek d — és így, közzetve a várdékeiben cselekszik, ki e bál dija.

Febr. 23. és 24. Hangverseny a debreczeni egyetem és az Emke javára.
Febr. 24. A függetlenségi párt bálja a »Koronán«-ban.
Febr. 25. Az iparos-kör közgyűlése. D. u. 3 ó.
Febr. 25. Első takarékpénztár közgyűlése. Dél-élelt 10 ó.
Febr. 25. Ipar és kereskedelmi bank közgyűlése. Dél-élelt 10 ó.
Márcz. 10. Emke bálja a Bika táncszertében.

Ujdonságok.

*** A király arczképe.** Ő felsége a király arczképe ott diszeleg egyik főtéri kirakathat. Az életnagyságu arczképet Moretti fővárosi festő festette a legutóbbi fénykép felvétel után a debreczeni kereskedelmi akadémia gyűlésterme részére. A sikerült képnak sok nézője akad.

*** A jogakadémia küldöttsége Csákyánál.** Dr. Kovács Pál, a kecskeméti jogakadémia tanári karának nevében felhívást intézett az összes jogakadémiai tanári karhoz, hogy abból az alkalomból, hogy Csáky gróf eltört a kötelező doktorátust s így szebb jövőt nyit a vidéki jogakadémia előtt, menjen egy, az összes jogakadémiai tanári karából összeállított küldöttség, Csáky miniszterhez intézkedése megköszönése végett.

*** Színház.** Tegnap este a »Methusalem« hercege, Strauss kedves zenéjű operettje került színpadra közepes számú közönség előtt. A czimszerepet Tiszainé játszotta. Szerepét egész kedvességével ruházta fel s énekszámai közül is többet tapssal jutalmazott a közönség. — Diszes bokréttat nyújtottak fel neki beléptekor. Sugár Aranka csinosan énekel s ügyesen játszott. Tiszai főnök komikuma, valamint Andorfi jóízű Cyprianja nem maradtak hatás nélkül. — Rözsahgyi második felvonásbeli keringő solója is elég jól sikerült. Többi szereplők minden lehetőt megkísértek, hogy az est sikerét biztosítsák, a kar azonban nem felelt meg egész korrektül feladatának. — Ma Berczik Árpádnak »A papa« cz. vígjátéka adatik bemutatoul. (Sz.)

*** A h-hadházi polgári daley-let** saját pénztára gyarapítására f. évi febr. hó 17-én, a vendéglő nagytermében zártkörű tánczvizsgálommal egybekötött daleyletet rendez. Helyárak: 1-ső hely: 70 kr. II-ik hely: 50 kr. Álló hely 30 kr. Kezdeté este 7 óra-kor. Felülfizetése, a nemes czéla tekintettel közönséggel fogadtatnak. M Ű S O R: 1-ső rész: 1. Vigadás közben (Liszt F-től) Előadja a daleylet. 2. Szomszédunkban. (Népdal, Varga I-től) Előadja a daleylet. 3. Vig szavallat. Előadja Simon Károly ur. 4. Viharban (Dürnertől) Előadja a daleylet. II-ik rész: 5. Nem tudom én. (Férfi négyes.) Előadja a daleylet négy tagja. 6. Huzd rá cigány. (Népdal, Goll N-től) Előadja a daleylet. 7. Vig szavallat. Előadja Kecskeméthy Gyula IV-ed éves joghallgató ur, mint vendég 8. Népdal egyveleg. (Huber K-től) Előadja a daleylet.

*** Népesedés.** Városunk kül és belterületén az elmúlt héten született törvényes fiu 27, leány 19; törvénytelen fiu 7, leány 3. — Az összes élve szülöttek száma 56. — Ezzel szemben elhaltak 22-en. A szaporodás tehát 34; a mi nagyon kedvező arány.

*** Az Eötvös-Kaas párbaj.** A képviselőház szombati ülése alatt a képviselőház folyosóján lejátszódott kinos jelenet, mely Eötvös Károly és Kaas Ivor báró között több képviselő jelenlétében folyt le, tegnap délután 1 óra-kor intéztetett el a lovagiasság szabályai szerint.

Kaas Ivor báró segédei Hellei János és Melczor Géza orsz. képviselők és Eötvös Károly képviselő segédei: Hentaller Lajos és Luby Géza orsz. képviselők megállapították a párbaj feltételeit. A kardot Kaas Ivor báró segédei nem fogadták el, így pisztolypárbaj állapotátott meg. A feltételek voltak: Egyszeri gyólváltás 15 lépésnyi távolságról, a lövés vezényszóra.

A felek segédeikkel együtt délután 1 óra-kor hajtották ki a Ferencz József-laktanyába, hol a nagy lovardában foglaltak egymással szemben állást. A pisztolyokat egymással töltötte meg, a távolságot Hentaller Lajos mérte ki. Kaas orvosa dr. Koroknay, Eötvös dr. Lisznyay volt.

A megkísérlett beklételés meghiusulása után adott vezényszóra a felek majdnem egyszerre löttek, a z o n b a n e g y i k l ö v é s e m t a l á l t. A felek most sem békültek ki. 1 óra 15 perczkor a tarsaság elhagyta a párbaj színhelyét. A segédek az ügy elintézéséről jegyzőkönyvet adtak ki.

*** Iskola-bál.** A f. hó 17-én tartandó iskola bál rendező bizottságának elnöksége e hó 10-én tisztelettel a főispánnál, polgármesternél, — Reviczky tábornoknál és Eötvös Károly Lajos tanfelügyelőnél. — Mindenütt a legszivélyesebb fogadtatásra talált és Eötvös tanfelügyelőt kivéve, kinek gyász van, mindenütt azon biztos ígérelet volt szerencsés kapni, hogy e kulturális czélu bált megjelenésükkel ki fogják tüntetni — annál is inkább mert most, midőn a debreczeni egyetem meglőbbi felállítatására az összes polgárok felekezetre való tekintet nélkül oly áldozatokat hoznak — okvetlen szükséges és közeledő, hogy minél több minél kitünőbb minőségű alapvető tanítézetekkel rendelkezze Debreczen városa. — és így, közvetve a város és az egyetem érdekében cselekszik. ki e bál sikerét előmozdítja.

*** Krassó a debreczeni egyetem-nek** Krassó, szatmármegyei község képviselő-testülete legutóbb tartott közgyűlésében a debreczeni egyetem javára Mayer Salamon földbirtokos és Ossian Pamfil g. katb lelkész indítványára 100 korona adományt szavazott meg.

*** Tüzoltó vizsga.** A tüzoltó főparancsnokságnál vizsgát tartattak vasárnap d. e. Őrparancsnoki vizsgát tett Berkó József, — mig Wittich Ernő a mászóvizsgát állotta ki sikeresen. A tüzoltó egyletnek különben ez idő szerint 122 működő tagja van.

*** A letartóztatott főügyési helyettes.** Nagyváradról írják, hogy Cifra Imre letartóztatott főügyési helyettes ügyében újabb fordulat állott be. A nagyváradi kir. tábla ugyanis Cifra rögtöni szabadlábra való helyezését rendelte el. — Bekés-Csabáról azt telegrafálják, hogy Czifra főügyési helyettes újabb letartóztatása bizonyosra vehető. Most ugyanis újabb, még sokkal terhelőbb adatok jöttek napfényre. A kir. ítélőtábla ezt nem tudta meg, midőn a letartóztatott főügyési helyettesnek szabadlábra való helyezését elrendelte.

*** Az alföldi takarékpénztár** vasárnap közgyűlésén különféle jötekmény czélokra 150 frtot szavazott meg, mely összeg következőleg osztatik szét:

- 1 Debr. ref. szegények apoldájának 10 frt.
- 2 » » főiskola tapintezetének 10 »
- 3 » » szegénytanulóinak 10 »
- 4 » » tanító kepezdeinek 10 »
- 5 » » ág. hitv. elemi iskolának 5 »
- 6 » » reál iskolai szegény tanulóknak 5 »
- 7 » » gazd. tanint. segély egyletének 5 »
- 8 » » kereskedő ifjak önk. egyletének 10 »
- 9 » » könnynyomdászok segély-egyletének 5 »
- 10 » » iparos ifjak önk. egyletének 10 »
- 11 » » kereskedelmi kórháznak 10 »
- 12 » » nőegyleti árvaháznak 10 »
- 13 » » izraelita nőegyletnek 5 »
- 14 » » önkéntes tüzoltó egyletnek 5 »
- 15 » » keresk. akad. segélyező egyletének 5 »
- 16 » » róm. kath. szegények apoldájának 5 »
- 17 » » Csokonai körnek 5 »
- 18 Budapesti gyógyult elme betegek segély egyletének 10 »
- 19 » » vakok önk. segély egyletének 10 »
- 20 » » magyarországi tanítók árva házának 5 »

*** Liberális kuplé.** A »Mathusalem« hercege tegnap előadásán Tiszai Dezső szinigazgatónk, ki a vidék legjobb buffokomikusa, nagy hatás mellett kupléztát a harmadik felvonásban. Egyik kupléját itt adjuk: »Megkezdődnek ma holnap Tüzes tárgyalások: Behozzák-e vagy nem A polgári házasságot. — Képzelem, milyen sok mama Varja az eredenyit, Hogy lányának mit válasszon Zsidót, vagy keresztényt. A polgári házasságra Szavazni kell hűn, Mert ez ép oly szükséges, Mint pont az I. betűn.«

*** Megcsipve a tett előtt.** Zámbo Józsefné rosszban törté a fejét, mikor tegnap este meghúzódott a Kossuth utcai 2613 sz. ház udvarának egyik rejtett helyén. Bizonyosan lopni akart, de a háziak észrevették s a rendőröknek adtak át. A kapitány örök-ídőre kitiltotta a város területéről.

*** Halálozások.** Városunk kül-és belterületén az elmúlt héten február 4-ikétől február 10-ikéig a következő halálozások történtek: Kovács József 1 hón r. kath. görögök Koszta Mihály 70 é. ref. gutaütés; özv. Ritók Antalné 74 é. ref. agkór; özv. Szilágyi Gábor 76 é. ref. agkór; Kakas? ref. halvaszületett; Zólyomi Panna fia János 2 é. r. kath. tüdőlob; Handlert Vilmosné 55 é. luth. tüdőlob; Gebei Józsefné 24 é. ref. tüdőgümökör; Molnár András 32 é. ref. tüdőgümökör; Molnár István 81 é. ref. gutaütés; özv. Faragó István f. István 5. é. ref. ronesoló toroklob; Nánássy Juliánna 70 é. ref. agkór; Tóth Sándor 17 é. ref. agylob; Tóth Bela 2 hón. ref. görögök; Kovács Eszter 1 é. ref. torokgyík; Kecskeméti József 4 napos, ref. veszületett gyengeség; Horváth Gusztávné 37 é. ref. tüdőlob; özv. Kiss József 58 é. ref. szerviszívba; Juszkó János 68 é. ref. tüdővész; Deák Ferencz 54 é. ref. tüdővész; Kovács Imre 2 éves ref. ronesolótoroklob.

*** A katonatartás megváltása.** A háztulajdonosoknak kötelességük befogadni s helyet adni azoknak a katonáknak, akiket a katonai elszállásoló bizottság időközönként hozzájuk oszt. Ezt a katonatartást azonban meglehet váltani. Mindazok tehát, akik a katonatartás megváltását eszközölni kívánják, Zöld Mihály tanácsnok távollétében abbéli szándékukat Vecsey Imre városi aljegyzőnél jelenthetik be. A bejelentési határidő a folyó év ápril végéig tüzett ki.

*** Mikor a bokor is szállást ad.** Sokat enyhült az idő s gomba száma szaporodnak városunkban a csavargók, R á c z Berti is azért került börtönbé, mert egyik kenyérpiazi sátorban akadt rá a rendőrség. De hát hány ilyen foglalkozás nélküli csavargója van városunknak, kik nem dolgoznak s mégis megtudnak élni, különösen most, mikor az enyhe időjárás miatt szállásról sem kell gondoskodniok.

*** Pánik egy vendéglőben.** Tegnapelőtt, vasárnap este a Weber vendéglőben futó lütként terjedt el a hir, hogy valaki a színház háta megett meglötte magát. A vendéglőben, mely teli volt vendégekkel, erre a hirre olyan pánik támadt, hogy mindenki felugrárt az asztalok mellől s futott a színházhoz. Azonban az ott levő rendőrök nem tudtak a lövésről semmit s így valószínűleg valaki csak rossz tréfát csinált, hogy kíváncsivá tegye az embereket.

*** Tengeri tolvaj.** Katona Péter Friedlender Mor lakasáról egy zsák tengerit lopott, de a háziak éppen akkor vettek a tolvajlást észre, mikor az a tengerit egy zsákban hozta le a padról. A zsákot ellökte, nyomban elis szaladt, de azért a kir. törvényszék a mai ülésében 2 évi fegyházra ítélte. — Vádolt felebbezett.

*** Felülfizetések.** A depr. iparos ifjuság önképző egylete által f. hó 3-án a Korona vendéglő helyiségében, könyvtára gyarapítására s az ifju daleylet javára rendezett tánczvizsgálom alkalmából felülfizetni kegyeskedtek: Weidner Gusztávné 50 frt. N. N. 4 frt 3 krt, Riesz Henrik 5 frt, Irányi Bela, Szedlák József, özv. Hegyi Mihályné 3—3 frt, ifj. Gyürky Sándor 2 frt 50 kr, Tóth Kálmán, Dr. Dobby József, Vetési Bela, Lendlbauer Kálmán 2—2 frt, Weidner József, Kohn Lipót, Huber József, Vass János, Molnár Ambrus, Kiss Sándor, Kostya János, Poroszlay Károly, Dr. Marton Kálmán, Dézsi Lajos, özv. Poroszlay Gyuláné 1—1 frt, Nagy Gyula, özv. Nagy Istvánné 50—50 krt, Kerekgyártó Sándor 40 krt, Muraközy Kálmán 20 krt, mely szives adományokért halás köszönetet fejezi ki az egylet viglalmi bizottsága.

*** Ismeretes tolvaj.** Erdős Gábor már régen ismeretes enyves kezéről. Ma ismét lopás miatt itelt felette a kir. törvényszék s egy pár eszma miatt 1 évi és 6 hónapi börtönrre ítélte. Vádolt az itelebbe megnyugodván, az jogerőre emelkedett.

*** Időjárás.** Északi Európát mely depresszió borítja, míg a légnomás maximuma állandóan délnyugaton tartózkodik. A nyomási különbségek nagyok és ennek megfelelően a szelek a Keleti tenger vidékén és Németországban viharos erejűek.

Az európai szárazföld északi fele esős, déli fele pedig száraz; fagyok csak Európa északkeleti szélén vannak, míg egyebütt általános enyhesség uralkodik.

Hazánk északi részén eső esett, délen az idő száraz volt. Egyes helyekről esős szeleket jeleznek, a hőmérséklet országsterre magas. Széles, enyhe és északkelelen esős idő várható.

Debreczeni ingatlanok forgalma.

a debreczeni kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóságnál f. évi febr. 3-tól 10-ig.

1 Kulesár István és neje Kiss Juliánna veszik Csurka István és társai köteles utca 2799 sz. házat 3000 frtért.
 2 Matlaszkovszky Károly és neje Horváth Gizella veszik Szabó József és neje Fejér Eszter pacsirta utca 251 sz. házat 5800 frtért.

3 Pásztor Sándor és neje Kabai Zsuzsanna veszik Nagy Gábor és neje Szabó Eszter csapó kerti szőlőjét 600 frtért.
 4 Kolossa Ádám és neje Nadasdi Karolina veszik Kiss Mihály sörház utca 1029 sz. házat 250 frtért.

5 Biró Imre veszi Tárkányi József és neje Major Mária ondódi földét 200 frtért.
 6 Vesszősi Vilmos veszi Szilay Zsuzsánna Váradí Károlyné cserépes utca 1341 sz. házat ondódi földével 3300 frtért.

7 Kecskés István és neje Tisza Eszter veszik Böszörményi Mihály és neje Racz Zsuzsánna újföldét 1000 frtért.
 8 Kerekgyártó István és neje Méné Sára veszik Debreczeni István és neje Jobbagy Juliánna ondódi földét 400 frtért.

9 Nagy János és neje Burai Juliánna veszik Mezei István és neje Nyiri Erzsébet faragó utca 485. sz. házat 2000 frtért.
 10 Tóth István és neje Sáska Eszter veszik Pércsy Károly és neje Schirschinger Anna nyit utca 1338 sz. házat 1400 frtért.

11 Tüskei Imre és neje Sándor Juliánna veszik Nagy Gábor és neje Racz Sára keses utcai 3551 sz. házat 3400 frtért.
 12 Szabó József és neje Bajdó Karolina veszik Szele Lajos homok utca 2961 sz. házat 1700 frtért.

13. Csurka István és társai veszik Nagy Juliánna Tamás Jánosné csillag utca 2910 sz. házat 2550 frtért.
 14. Hegedüs Ferencz és neje Molnár Eszter veszik Vig János és neje Csurka Erzsébet pesti sor 3317 sz. házat 3525 frtért.

15. Racz Gáborné Veszer Erzsébet veszi Vértési Gábor és társai cser utca 2323 sz. házat ondódi és új földdel 6000 frtért.
 16 Csiszár András és neje Erdős Zsuzsánna veszik Németi Mihály és neje Tiszai Eszter majorsági földét 900 frtért.
 17. Özv. Váradí Mihályné Szabó Zsuzsánna veszi özv. Aranyos Józsefné Mátyás Eszter pesti sor 3380 sz. házat 800 frtért.
 18. Fényes Sándorné Sipos Mária veszi Tóth Sándor és neje Tóth Sára csillag utca 2712 sz. házat 800 frtért.
 19. Palfy József veszi özv. Nyiri Jánosné Takács Sára tizenháromvárosi utca 1791 sz. házat 9000 frtért.

Közgazdaság.

Mennyi olasz bor jött Magyarországra 1893-ban? Csak éppen 100 százalékkal emelkedett a mult évben Olaszország bor-behozatala hazánkba 1892-höz képest. Mig ugyanis 1892-ben 412381 hekt. olasz bor jött át a monarchia határára, addig tavaly már a behozott borok 847.264 hl-terre rugtak. Franciaországba 1892-ben 247.039 hl-ter olasz bort vittek be, mig 1893-ban 87.030 litert, tehát 150 %-kal kevesebbet, mint egy évvel azelőtt. Mindenki láthatja ebből, hogy mire képes a határozott irányban és rendszeresen haladó védekezés és telepítés!

Mennyibe került a filloxera Németországban? Németország 1892-ben 585,634 koronát fordított a filloxera elleni védekezésre: így az utolsó 15 évben 1 millió 965,900 koronát tesz ki a német birodalom ilyenmő kiadása.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése. február 10.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1 Óreg nehéz (páronkint —400 klgon felüli sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —48 $\frac{1}{2}$ — 2. Óreg közép (páronkint 300—400 klg-sulyban) 47—48 $\frac{1}{2}$ — 3. Fialtal nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban) 50 $\frac{1}{2}$ —51 $\frac{1}{2}$ — 4. Fialtal közép (páronkint 251—320 klg, sulyban 48 $\frac{1}{2}$ —49— 5. Fialtal könnyű (páronkint 250 klgmig terjedő sulyban) 49—50— II. Magyar szedett: 1. Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) 46.50—47.50 7. Közép (páronkint 220—280 klg, sulyban) 46.50—47 $\frac{1}{2}$ 8. Könnyű (páronkint 280 klgig terjedő sulyban) 47—48— III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban) 47—48— 10. Közép (páronkint 250—320 klg, sulyban) 47—48— 11. Könnyű (páronkint 220 klgmig terjedő sulyban) 46—47— Sertés létszám: febr. 9-ik napján volt készlet 114,269 darab.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Kedden, és szerdán, febr. 13-án és 14-én:

A PAPA.

Vigjáték.

Csütörtökön, febr. 15-én:

A z ö t ö d i k p o n t.

Operette.

Pénteken, febr. 16-án, bérletiszünetben, gyermek előadásul:

Hőfőherke.

Kezdeté esti 6 óra-kor.

Szombaton, febr. 17-én:

Orpheus az alvilágban.

K. Kopácsi Juliska fölléptével.

Vasárnap, febr. 18-án:

A betyár kendője.

Népszimnő. K. Kopácsi Juliska fölléptével.

Szerkesztői üzenet.

Második függetlenségi kör. P. Ladány. A nagy irodalmi kőrrel bíró Kutasi Imre ur tegnapi kiadói üzenete után kötelességünk önnelkel tudatunk (ámbar levélben is tudattuk a kör t. elnökével) azt, hogy midőn önk az elnökötől tölünk: megkaptuk-e az előfizetési pénzt s téve azből nem Kutasi Imre ur vette-e azt föl, mi elküldtük e levelet Kutasi Imre urhoz s kértük át, hogy a jogtalanul fölvevett előfizetési pénzt adja nekünk vissza, a saját világ-lapját pedig szüntesse be, mert önk nem arra, hanem a »Debreczenre« (melyet Kutasi Imre ur fenhőjázásában, a mihez — irodalmi sikerei után — teljes joga van, »heti lap«-nak nevez) fizettek elő. Kutasi Imre ur, első felszólításunkra, hallani sem akart az előfizetési díj átszolgáltatásáról; ismét különben baj lesz. Erre Kutasi Imre ur azt felelte, hogy hajlandó — 1 frt levonálgaltatni. Az 1 frtot azért akarta visszatartani, mert — ugymond ő is küldte a lapját egy hónapig a kör részére. Mi pedig, jan. 1-je óta, a midőn önk mutatványszámot kérték a »Debreczen«-ből, állandóan küldtük a lapunkat, a Kutasi Imre ur ajánlatát tehát el nem fogadtattuk. — Törvényes utra terelni pedig nem akartuk a dolgot, mert tudtuk azt, hogy Kutasi Imre urtól, a ki a Jézus Krisztust nem 30 ezüst-pénzért, de egy upesti lyukas hatosért is eladta volna: törvényes uton se lehet 2 frt 50 krt kivájni. — Értésítettük tehát a kör t. elnökét, hogy mi Kutasi Imre urral nem veszdőünk, hanem sziveskedjenek az előfizetési díjat visszakérni. Ez — ugy látszik — meg is történt, mert Kutasi Imre ur tegnapi kiadói üzenetében kijelentette, hogy az általa jogtalanul és rosszhiszeműleg fölvevett előfizetési díjból a maradékok önnelk visszaküldi s lapját, mely a »partonkivüliségi« ürügge alatt kormánypartit és gschäftelési maszlaggal látja el az olvasókat, önnelk többé nem küldi. Hát mi küldjük-e továbbra is a »Debreceze«-t? Szives értesítésüket kérjük.

Budapesti gabonatözsde. Hivatalos jegyzések Február 12. — Buza őszre 7.56 pénz, 7.58 áru, tavaszra 7.26 pénz, 7.28 áru. Tengeri 1894. máj.—jun.—ra 4.73 pénz, 4.75 áru Zab tavaszra 6.65 pénz, 6.67 áru. Káposztapece aug.—szept. — — pénz, — — áru.

VASUTI MENETREND.

1893. október hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest—Nagy-Várad felé	reggel 8.6.40 p.
"	déli 12.6.36 p.
"	este 10.6.31 p.
Csak Nagyvárad felé	délután 3.6.32 p.
Szatmár felé	délután 3.6.51 p.
"	este 8.6.— p.
"	éjjel 8.6.05 p.
Miskolcz felé	délután 8.6.45 p.
"	délután 3.6.58 p.
"	este 8.6.05 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5.6.48 p.
"	vásártérről 6.6.04 p.
"	máv-ról 3.6.37 p.
"	vásártérről 3.6.50 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel 5.6.00 p.
"	vásártérről 5.6.13 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután 4.6.03 p.
"	vásártérről 4.6.15 p.

Debreczenbe érkezik:

Debreczenbe N.-Várad-P.-Ladány felől	reggel 2.6.40 p.
"	délután 3.6.31 p.
Budapest felől	délután 7.6.09 p.
"	gyorsvonat este 7.6.41 p.
Csak Nagyvárad felől	reggel 7.6.55 p.
Szatmár felől	délután 12.6.16 p.
"	este 10.6.16 p.
Miskolcz felől	reggel 8.6.07 p.
"	déli 12.6.06 p.
"	este 7.6.20 p.
Büd-Szent-Mihály felől vásártérről	reggel 8.6.03 p.
"	máv-ra 8.6.17 p.
"	vásártérről este 7.6.40 p.
"	máv-ra este 7.6.50 p.
F.-Abony s Polgár felől vásártérről	délután 5.6.11 p.
"	máv-ra 5.6.25 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről	reggel 7.6.44 p.
"	máv-ra 8.6.— p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személy-vonat reggel 8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután 2 óra 10 pkor.
Személy-vonat este 7 órakor.
Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspökladányban utóleri a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.
(Egységes vasuti- — zóna — idő szerint.)

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Birtok bérbeadás.
Balmaz-Ujváros (Hajdu-megy) határában egy
3500 holdas birtok

albérletbe vehető.
Bővebb felvilágosítást nyújt a Közgazdasági-bank igazgatója Debreczenben. (55.)

Árlejtési hirdetmény.

Az asszonyvásárai ev. ref. egyház előjárósága, temploma és tornya kijavitása végett mindennemű munkálatot árlejtésen akarván kiadni: felhívattak a vállalkozni akaró építőmesterek, a **folyó év márczius elsején** tartandó árlejtéseni megjelenésre.

A költségvetés és feltételek addig is megtekinthetők a helybeli ev. ref. lelkészi hivatalnál.

Asszonyvására, Biharmgye, 1894 febr. 2.

Ev. ref. egyházi előjáróság.

Temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY
dusan berendezett
temetkezési intézete
DEBRECZENBEN,
Kossuth-Czepléd-utca 2155. sz. a a gyógyszerházzal szemben

Becsés tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkívántató

éroz, fa és mindennemű behuzott, egyszerű és diszes koporsók
halotti kellékek, gyászkoosik, legszebb kivitelben,
a gyászoló felek igényeihez mért

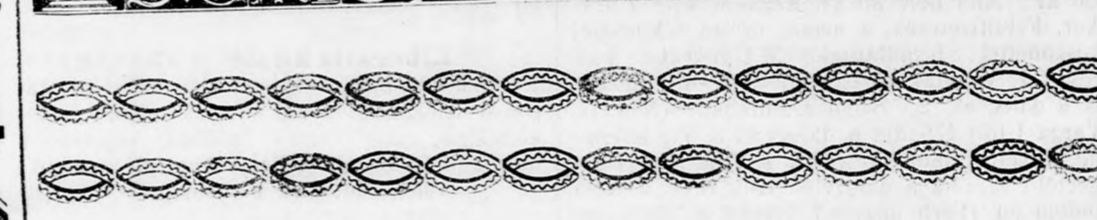
elösmert tisztességes olcsó árért
szolgáltatnak ki. Főtörökvésem leend bármily verseny mellett is a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. Hullaszállítás minden irányban.

Erez, mű és élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Kiváló tisztelettel:
DANKÓ MIHÁLY.
(37.) Debreczen, 1892.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA
(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN”,
és a szintén elterjedt „**DEBRECZENI HIRADÓ**” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
Bírósi, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Nyomatott a »Debreczen« nyomdájában, (Főtér Csanakház) 1828.

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . 1 „ „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főtér 1828 sz.) barmintve küldendő.

Előfizethető helyben:
Felelős K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főtér 1828. sz. alatt.)

A milléniumi kiállítás

(N. K.) Szerkesztőségünkben kedves küldemény érkezett Lukács Béla kereskedelmi tisztúrunk. Két, egyszerű fehér, egyszerű és tartalmában felőleli örömmel alkalmával rendezés szágos kiállítás dolgában az intézkedéseket.

A mi fellegünk szerint maga a kiállítás, mint a nemzeti ünnepek sikerülte, ne csületünkbe vág. Így lethargik lődésünk közben szinte görcsös dunk meg minden, bármily körülményeket, melyek azt sejt akar valami történni.

Mert valljuk meg, ennek ünnepek előkészítése az 50 tapasztalható terveltekséggel talanságával, lesújtó lehet mindkik egy ezredév jubileumos nem letaposott sablonokkal, hétköznapiságokkal akarják ünnepelni.

Vagy akkor ne tessék évszázad mozgásba hozni a társadalmi és mondjuk ki, hogy egy nemzeti leumos kórságba nem megy legyen millenárius ünnep.

Sokkal jobb lesz ez a millenárius ünnep, mintha lesz rázatos szemfényvesztésekben rülni.

De megindítani egy nemzeti és ekkora terveltekséggel bírni zán nem méltó hozzánk.

Azért örülünk oly igaz szívből némi érdeklődés és munka.

Hazafias aggodalmunkat hasztja ugyan a szerény méltóság — melyről a szerkesztőség küldött füzetekből értesült legalább megenyhít a felmerülő a turáni nép ezer esztendő főállása a világ előtt rokonszabban fogja feltüntetni a magyar oly igaz szívből tudják széles európai formákat és a szabadság meg a szabadságban veteke.

A „DEBRECZEN” TANTEREM

Tanterem
Mottó:
„Mi a dicsőség? tündöklő szívek
A napnak könnyekben megtört.

Üdvözöllek abeczés tanterem,
Hol végbement sok küzdelem
Tanítóm között és én közöttem
Melyért innen meg kellett hogy
— De tán jobb lett volna itt
A szükében nem volt semmi
Tanítómra nincs mért panaszk
Egyebütt se bántak vélem jobba
Egyebütt is, hej sokat kiálltam
Emléketől borsózik a hátam!

Hanem ez már nagyon régi név
Meváltozott a világ azóta
... Szív és lélek átszellemült
Eszmetűzöttől forr a vér ereimben
— Oh tanterem! a te dicsőség
Ha el tudna zengeni egy ének,
A melybe én hű, igaz barátod,
Szerelmemet öntöm ki irántad
— Hadd ismerje el a világ rólam
Hogy szeretlek hévvel, lángolóan
— Hisz egykor itt, nem mondom
De annyi por, annyi mész ragadt
És attól oly messze tündöklött
Lehetetlen! hogy meg ne közzöl

... Azonos a tanterem mint
Az előtér kellő közepében
Áll egy asztal... dűledező láb

* Debreczenben a Gulyovszki pályázaton jutalommal kitüntetett